

[Maisted]

Regeringen har selv fremsat en række prognoser for, hvordan det vil gå med hensyn til beskæftigelsen her i landet, og hvordan man vil klare valutaunderskuddet, klare betalingsbalanceunderskuddet. Det er interessant at bemærke, at de er fuldstændig i strid med de oplysninger, dansk industri giver. Jeg henviser til den vurdering, som dansk industri giver af regeringens prognoser. Selv vismændene er i strid med det, regeringen mener at kunne opnå. På dette punkt har vi set en udvikling. I 1975 sagde man fra regeringens side, at man satsede på: fuld beskæftigelse, ingen inflation, overskud på betalingsbalancen og afvikling af udlandsgælden samt faste valutakurser. I 1976 ændrede man sin målsætning til: mindre ledighed, mindre inflation, ligevægt på betalingsbalancen og dermed uændret gæld samt undgå devalueringer. Nu her i 1977 hedder det: hindre ledigheden i at vokse, hindre inflationen i at vokse, mindre underskud og gældsvækst samt undgå at devaluere for hyppigt. Det er den udviklingslinje, den socialdemokratiske regering står for, bl. a. fordi man ikke har tilgodeset, at vi havde tilstrækkeligt mange produktive arbejdspladser, og at det kunne betale sig at bestille noget i dette samfund. Det er en uhyggelig udvikling, og med det oplæg, man har givet fra ministrene og den socialdemokratiske ordfører, så er der ikke megen grund til at tro på, at de ønsker en ændring i disse forhold.

Man vil åbenbart ikke forstå, at udlånslofter og den form for kreditgivning, man opererer med, bl. a. ødelægger mulighederne for at etablere fornuftige arbejdspladser. Man vil ikke forstå, at en stigning i de offentlige investeringer og en yderligere skæv fordeling i samfundet af ressourcerne, når man til stadighed ønsker at udvide den offentlige sektor, kun betyder én ting: at vi får endnu færre produktive arbejdspladser. Vi får endnu højere inflation. Vi får stigende skatter, og vi må bibeholde den høje rente. Der er ikke mange muligheder med en socialdemokratisk regering – især ikke med den politik, den nuværende regering lægger frem – for, at vi i mange år frem vil kunne løse vores problemer.

Jeg håber derfor, at den siddende regering snart vil blive væltet, og at vi kan etablere et fornuftigt flertal her i folketinget, der ser noget anderledes på dansk industri og giver

den nogle bedre betingelser for at vokse og sikre dansk beskæftigelse i fremtiden.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu af hr. Maisted fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ellemann-Jensen (V):

Dagens emne er industriens fremtidige rolle i samfundet, og jeg skal stilfærdigt forsøge at holde mig til dagens emne og gøre rede for venstres stilling til det debatoplæg, der er lagt frem af Industrirådet, og den redegørelse, som handelsministeren har forelagt her i dag.

Vi ser det sådan, at vi skal leve af industrien og med industrien, vi skal ikke leve for industrien. Men så skal vi også sikre, at der er overensstemmelse imellem mål og midler i den politik, vi fører, og at vi vælger mål og midler ud fra en hensyntagen til den samfundsform, som et flertal i den danske befolkning nu engang har valgt og ønsker sig.

Jeg har hæftet mig ved i Industrirådets debatoplæg, at man også dér understreger, at industri skal man opfatte som et middel, et middel til at opretholde og stadig forbedre det materielle grundlag for befolkningens eksistens. Vi ser netop i dagens Danmark, hvordan de mange har fået en levelfod, der for bare få generationer siden var forbeholdt de privilegerede. Hvor tit fik H. C. Andersen et bad? – bliver der spurgt. Hvor lang tid tog det ham at rejse fra Odense til København? Hvorfor levede danskerne på hans tid endnu overvejende af røget og saltet flæsk, og hvorfor kørte latrinovnene endnu rundt om natten? Ja, alt det var sådan, fordi man endnu havde den industrielle udvikling til gode. Det er først og fremmest industrien, der har bragt os dér, hvor vi er i dag, nemlig som et af verdens absolut rigeste lande, målt i materiel velstand – med nogle problemer lige nu, bevares, men dog med enorme muligheder, hvis vi kigger på vores situation i en lidt større sammenhæng.

Industriens rolle i fremtidens danske samfund må være den samme som i dag, nemlig at gøre det muligt for os at få opfyldt vores materielle ønsker samt give os anledning til at bruge hoved og hænder efter behag. Derfor må vi sikre, at det danske samfund også i